

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alicja Lisiecka
Ławnicy:	b/l
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Stanisz

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2018 r. w Inowrocławiu

sprawy z powództwa **K. M.**

przeciwko **Agencji (...) w W.**

o odprawę

- zasądza od pozwanej Agencji (...) w W. na rzecz powoda K. M. kwotę 17.745,39 zł (siedemnaście tysięcy siedemset czterdzieści pięć złotych 39/100) brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty, tytułem odprawy w związku z rozwiązaniem przez pozwanego z powodem stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników,
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego wI. kwotę 888,00 zł (osiemset osiemdziesiąt osiem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których z mocy ustawy zwolniony był powód,
- wyroкови w punkcie 1 (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5.915,13 zł (pięć tysięcy dziewięćset piętnaście złotych 13/100) brutto.

SSR Alicja Lisiecka

UZASADNIENIE

Powód K. M. w pozwie z dnia 9 kwietnia 2018r. skierowanym przeciwko Agencji (...) z siedzibą w W. (k.2-17), sprecyzowanym w piśmie przygotowawczym z dnia 4 czerwca 2018r. (k. 69-70), domagał się zasądzenia od strony pozwanej na swoją rzecz kwoty 17.745,39zł. wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 czerwca 2016r. do dnia zapłaty tytułem odprawy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy na podstawie art. 10 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn

niedotyczących pracowników. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód wskazał, że na podstawie powołania z dnia 9 maja 2011r., od dnia 12 maja 2011r. pełnił funkcję Zastępcy Kierownika (...) Biura Powiatowego (...) Agencji (...). Podkreślił, że w trakcie pełnienia w/wym. funkcji dał się poznać jako pracownik sumienny i zaangażowany w wykonywanie obowiązków służbowych, co znalazło odzwierciedlenie w otrzymywanych przez powoda kwartalnych, uznaniowych nagrodach pieniężnych, nagrodzie pieniężnej Prezesa Agencji(...), wyróżniających ocenach okresowych oraz potwierdzone zostało w 2014r. odznaczeniem resortowym, tj. honorową odznaką Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi „Zasłużony dla rolnictwa”. Powód wskazał, że w dniu 26 lutego 2016r. został odwołany z zajmowanego stanowiska przez Dyrektora (...) Agencji (...) i to bez wskazania przyczyn. Podniósł, iż z dniem rozwiązania łączącego go z pozwaną stosunku pracy nabył prawo do odprawy pieniężnej w wysokości trzykrotnego miesięcznego wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy albowiem jego były pracodawca, czyli pozwana, zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a wyłączną przyczynę rozwiązania łączącego strony stosunku pracy stanowiły przyczyny niedotyczące pracownika. K. M. pismem z dnia 12 stycznia 2018r. wezwał pozwaną Agencję do zapłaty stosownej odprawy przysługującej mu na podstawie art. 10 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, strona pozwana odmówiła jednak żądaniu powoda i stąd też niniejszy proces.

Pozwana Agencja(...) w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 2 maja 2018r. (k.39-42) pozwana podkreśliła, że pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie – niezwłocznie lub w określonym terminie - odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał. Odwołanie pracownika ze stanowiska musi być dokonane pisemnie, lecz nie musi zawierać przyczyny odwołania. Ocena legalności aktu odwołania nie może obejmować kwestii związanych z merytorycznym przebiegiem dotychczasowej pracy odwołanego. Pozwana podkreśliła, że przedmiotowe roszczenie powoda o odprawę jest pozbawione podstaw prawnych. Zdaniem pozwanej przyczyny niedotyczące pracownika można łączyć z sytuacją finansową pracodawcy, spadkiem zapotrzebowania na pracę, reorganizacją zakładu pracy czy też wprowadzeniem nowych technologii, w szczególności powodujących likwidację stanowiska pracy. Pozwana zaprzeczyła jakoby tego typu zmiany jej dotyczyły. Stanowisko powoda K. M. nie zostało zlikwidowane, doszło jedynie do zmian kadrowych, do których pracodawca ma prawo, by swobodnie kształtować kadrę dającą gwarancje prawidłowej realizacji celów, a podstawową przesłanką odwołania powoda z zajmowanego stanowiska Zastępcy Kierownika Biura Powiatowego i rozwiązania z nim stosunku pracy był brak zaufania pracodawcy, tj. Dyrektora (...) Agencji (...) wobec K. M. w kontekście realizowanych przez nadzorowane przez powoda Biuro Powiatowe zadań, a także podważanie autorytetu Dyrektora Oddziału (...). Pozwana podkreśliła, że Biuro Powiatowe w I. nie było wzorcowo zarządzane przez powoda jako Zastępcę Kierownika, co przejawiało się tym, że wymagało ono wsparcia organizacyjnego i osobowego udzielanego przez inne biura w trakcie realizacji zadań, a sam powód wykazywał brak należytej staranności w realizacji zadań tego biura, szybkości i sprawności działania.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód K. M. był zatrudniony w pozwanej Agencji (...) od dnia 1 marca 2005r.

Na podstawie powołania od dnia 12 maja 2011r. pełnił funkcję Zastępcy Kierownika (...) Biura Powiatowego (...) Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, a od dnia 17 grudnia 2014r. funkcję tę pełnił na czas nieokreślony.

Dodatkowo powód pełnił funkcję Naczelnika Wydziału Działania (...) i Środowiskowych oraz Płatności Bezpośrednich, a także funkcję informatyka (...) Biura Powiatowego.

(bezsporne, także-akta osobowe powoda)

K. M. był postrzegany i oceniany jako pracownik wybitny, solidny i kompetentny, o wysokich kwalifikacjach zawodowych i ponadprzeciętnych umiejętnościach informatycznych. Otrzymywał wyróżniające oceny okresowe oraz nagrody, w tym uznaniowe kwartalne nagrody pieniężne i nagrodę pieniężną Prezesa Agencji (...). W roku 2014 powód odznaczony został przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi resortową honorową odznaką „Zasłużony dla rolnictwa”. Merytoryczna jakość pracy K. M. nie budziła zastrzeżeń, podobnie jak jego umiejętność współpracy z innymi pracownikami Agencji. Biuro Powiatowe w I., którego Zastępcą Kierownika był powód, utrzymywało się w czołówce placówek tego typu zarówno w województwie (...), jak i w całym kraju. W okresach wzmożonego napływu wniosków oraz wobec konieczności wykonania znacznej liczby kontroli, aby zachować terminy czynności podyktowane przepisami kodeksu postępowania administracyjnego, do pomocy pracownikom Biura Powiatowego w I. oddelegowywani byli pracownicy pozwanej Agencji zatrudnieni w innych Biurach Powiatowych, co było normalną praktyką i w ogóle nie świadczyło o niemożności podołania zadaniom oraz obowiązkom pracowniczym przez Zastępcę Kierownika Biura, jakim był powód K. M..

(dowód- zeznania świadków: A. O.-k. 78-79, e-protokół z dnia 9.07.2018r.-min. 00:04:30-00:26:18, E. S.-k. 79-80, e-protokół z dnia 9.07.2018r.-min.00:26:31-00:44:10, A. F.-k. 83-86, e-protokół z dnia 27.08.2018r.-min.00:02:47-00:40:43, przesłuchanie powoda K. M.- k. 86-87, e-protokół z dnia 27.08.2018r.-min.00:43:45-00:58:13)

W dniu 18 stycznia 2016 r. na stanowisko Dyrektora (...) pozwanej Agencji (...)powołana została K. S.. Do dnia 26 lutego 2016r. nie zorganizowała ona żadnej cyklicznej, comiesięcznej narady z Kierownikami i Zastępcami Kierowników Biur Powiatowych. Kontakt nowego Dyrektora Oddziału (...) K. S. z powodem, do dnia 26 lutego 2016r., ograniczył się do przesłania K. M. jednej wiadomości e-mail.

Nigdy nie zdarzyło się, aby powód kiedykolwiek podważał autorytet swojego przełożonego- Dyrektora (...) pozwanej Agencji, w szczególności autorytet K. S..

(dowód - zeznania świadków: A. O.-k. 78-79, e-protokół z dnia 9.07.2018r.-min. 00:04:30-00:26:18, E. S.-k. 79-80, e-protokół z dnia 9.07.2018r.-min.00:26:31-00:44:10, A. F.-k. 83-86, e-protokół z dnia 27.08.2018r.-min.00:02:47-00:40:43, przesłuchanie powoda K. M.- k. 86-87, e-protokół z dnia 27.08.2018r.-min.00:43:45-00:58:13)

W dniu 26 lutego 2016r. wszystkie Biura Powiatowe (...) pozwanej Agencji (...) otrzymały z Oddziału (...) telefoniczne polecenie przesłania listy pracowników obecnych w pracy tego dnia. Następnie wszyscy Zastępcy Kierowników Biur Powiatowych zostali zobowiązani do osobistego stawiennictwa, również w dniu 26 lutego 2016r., na tę samą godzinę, do Biura (...) w B.. Dyrektor (...) Agencji(...) K. S. powołując się na treść art. 70 §1 k.p. , korzystając z przygotowanego aktu odwołania, bez podania jakiegokolwiek przyczyny, dokonała odwołania powoda K. M. z funkcji Zastępcy Kierownika Biura Powiatowego (...) Agencji (...). Los powoda podzieliło pięciu innych Zastępców Kierowników Biur Powiatowego Oddziału (...). Zmiany kadrowe w pozwanej Agencji (...) miały miejsce od dnia 15 stycznia 2016r. do dnia 15 marca 2016r. i objęły wszystkie oddziały regionalne pozwanej Agencji.

W w/wym. okresie w całej Polsce odwołano 363 osoby zatrudnione na stanowiskach Dyrektorów Oddziałów, Zastępców Dyrektorów Oddziałów, Kierowników Biur Powiatowych i Zastępców Kierowników Biur Powiatowych.

W dniu 26 lutego 2016r. pozwana zatrudniła 11.499 pracowników na podstawie umów o pracę i na podstawie powołania.

(**bezsporne, także dowód-** zeznania świadków: A. O.-k. 78-79, e-protokół z dnia 9.07.2018r.-min. 00:04:30-00:26:18, E. S.-k. 79-80, e-protokół z dnia 9.07.2018r.-min.00:26:31-00:44:10, A. F.-k. 83-86, e-protokół z dnia 27.08.2018r.-min.00:02:47-00:40:43, przesłuchanie powoda K. M.- k. 86-87, e-protokół z dnia 27.08.2018r.-min.00:43:45-00:58:13)

Wynagrodzenie powoda obliczone według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy wynosiło 5.915,13zł. brutto.

(**dowód** - zaświadczenie pozwanego z dnia 25.04.2018r.- k. 45)

Pismem z dnia 12 stycznia 2018r. powód K. M. wezwał pozwaną Agencję do zapłaty na swoją rzecz odprawy pieniężnej w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia powołując się na przepis art. 10 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

W odpowiedzi strona pozwana, pismem z dnia 24 stycznia 2018, odmówiła spełnienia żądania powoda, wskazując, iż do odwołania powoda nie doszło z przyczyn określonych w ustawie z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

(**dowód-** wezwanie do zapłaty z dnia 12. (...)-k.19-25, pismo pozwanej z dnia 24.01.2018r.-k. 26)

W dniach 13, 27 i 29 grudnia 2016 r. Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadziła kontrolę w pozwanej Agencji(...)w W.. W wyniku kontroli nie wydano zaleceń w przedmiocie konieczności wypłacenia przez pracodawcę odpraw pieniężnych odwołanym Kierownikom i Zastępcom Kierowników Biur Powiatowych Oddziałów (...).

(**dowód-** protokół PIP – k. 58-60)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przywołanych wyżej, zaprezentowanych przez strony, dowodów z dokumentów, w tym dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych powoda, jak również w oparciu o zeznania świadków: A. O., E. S. i A. F. oraz w oparciu o przesłuchanie powoda K. M..

W ocenie Sądu dowody z dokumentów stanowiły wiarygodny i wystarczający materiał dowodowy do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, gdyż ich treść była jasna, zrozumiała oczywista, nie budziła wątpliwości, nie była także kwestionowana przez strony.

Zeznania świadków A. O., E. S. i A. F. oraz zeznania powoda były ze sobą spójne, uzupełniały się wzajemnie i wraz z dowodami z dokumentów pozwoliły na poczynienie powyższych ustaleń stanu faktycznego sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą roszczenia dochodzonego w niniejszym procesie przez K. M. jest art. 10 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (t.j. – Dz. U. z 2016 r., poz. 1474). Zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 przywołanej ustawy art. 8 ustawy stosuje się również w razie konieczności rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników, jeżeli przyczyny te stanowią wyłączny powód uzasadniający wypowiedzenie stosunku pracy lub jego rozwiązanie na mocy porozumienia stron, a zwolnienia w okresie nieprzekraczającym 30 dni obejmują mniejszą liczbę pracowników niż określona w art. 1 ustawy. Tym samym przepisy ustawy znajdują zastosowanie również w przypadku zwolnień indywidualnych, choć jak wynika z poczynionych przez Sąd ustaleń w podobnej do powoda sytuacji znalazło się 363 innych pracowników strony pozwanej.

Ustawa z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników posługuje się kryterium zwolnień odnoszącym do przyczyn niedotyczących pracownika. Oznacza to, że dla zastosowania art. 10 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, nie jest konieczne zmniejszenie zatrudnienia przez pracodawcę, jak również może ona być stosowana także wtedy, gdy do rozwiązania stosunku pracy dochodzi z przyczyn niedotyczących ani pracownika, ani pracodawcy. Przyjęte w ustawie o zwolnieniach grupowych, jako podstawa jej, kryterium „przyczyn niedotyczących pracownika” sprawia, że katalog przyczyn zwolnień grupowych jest bardzo szeroki i nie sposób go precyzyjnie zdefiniować. Przyczyny te mogą mieć zróżnicowany charakter- ekonomiczno-finansowy, organizacyjno-strukturalny, czy technologiczno-ekologiczny, mogą być one mniej lub bardziej istotne(vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2009 r., I PK 185/08, OSNP 2010 nr 21-22, poz. 259). Nie jest przy tym ważne, czy zwolnienia następują z winy pracodawcy, który niewłaściwie zarządzał przedsiębiorstwem, czy też są następstwem okoliczności od niego niezależnych. Przyczyny dotyczące pracownika są to zaś okoliczności, także niezawinione przez pracownika, związane ze sposobem wykonywania przez niego pracy oraz jego osobą.

Powyższa regulacja, w świetle art. 11 przywołanej ustawy, ma zastosowanie również do osób zatrudnionych na podstawie powołania (vide: wyrok Sądu Najwyższego: z dnia 23 lipca 2009 r., II PK 30/09, LEX nr 533040; z dnia 30 września 2009 r., II PK 84/09, LEX nr 571961; z dnia 3 sierpnia 2012 r., I PK 61/12, OSNP 2013 nr 7-8, poz. 199). Nie wyklucza tego przepis art. 69 k.p. stanowiący, że jeżeli przepisy dotyczące stosunku pracy na podstawie powołania nie stanowią inaczej, do stosunku pracy na podstawie powołania stosuje się przepisy dotyczące umowy o pracę na czas nieokreślony, z wyłączeniem przepisów regulujących tryb postępowania przy rozwiązywaniu umów o pracę, rozpatrywanie sporów ze stosunku pracy w części dotyczącej orzekania o bezskuteczności wypowiedzeń i o przywracaniu do pracy. W konsekwencji, choć zgodnie z treścią art. 70 § 1 i 2 k.p., pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie - niezwłocznie lub w określonym terminie - odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał i odwołanie takie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę, a pracodawca w przypadku odwołania, które jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę, nie ma obowiązku wskazania przyczyny uzasadniającej rozwiązanie stosunku pracy (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2007 r., III PZP 6/06, OSNP 2007, Nr 13-14, poz. 182; OSP 2008, Nr 1), to jednak nie może on uwolnić się od obowiązku wypłaty pracownikowi stosownej odprawy jedynie twierdząc, że do odwołania doszło bez żadnej przyczyny. Następstwem wystąpienia odwołanego pracownika o wypłatę odprawy jest bowiem przejście na pracodawcę ciężaru dowodu w zakresie wykazania przyczyny odwołania, która wyłącza prawo do takiego świadczenia po stronie pracownika. Dla wyjaśnienia bowiem, czy zachodzą przesłanki określone w art. 10 ust. 1 ustawy potrzebne jest ustalenie przyczyn odwołania pracownika, a ciężar dowodu, że nieujawnione przyczyny odwołania dotyczą pracownika, będzie obciążać pracodawcę wówczas, gdy pracodawca stwierdzi, że do odwołania doszło bez żadnej przyczyny lub wyłącznie z przyczyn dotyczących pracownika. Pracownika natomiast obciąża obowiązek wykazania, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn jego niedotyczących, ale nie musi wykazywać, że były to przyczyny leżące po stronie pracodawcy (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2011 r., I PK 185/10, LEX nr 1119478).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt analizowanej sprawy należy wskazać, iż pozwana swoją argumentację oparła na stwierdzeniu, że po stronie pracodawcy nie zaistniały przyczyny przeprowadzenia zwolnień grupowych obejmujących powoda. Pozwana Agencja nie wykazała jednak, iż przyczyny odwołania K. M. dotyczyły pracownika. Przeciwnie-w ocenie Sądu- zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż przyczyn tych nie należy upatrywać po stronie powoda, który postrzegany był przez przełożonych jako pracownik wybitny, solidny i kompetentny, o wysokich kwalifikacjach zawodowych i ponadprzeciętnych umiejętnościach informatycznych, umiejący współpracować z innymi pracownikami. Pozwana nie wykazała, aby przed odwołaniem powoda zaistniały jakiegokolwiek inne okoliczności uzasadniające rozwiązanie z nim umowy o pracę z przyczyn dotyczących pracownika. Wynika to ze zgodnych zeznań wszystkich świadków A. O., E. S. i A. F. oraz z przesłuchania powoda.

Należy także podkreślić, iż powołana z dniem 18 stycznia 2016r. Dyrektor Oddziału (...) K. S. do dnia odwołania powoda ze stanowiska Zastępcy Kierownika Biura Powiatowego, tj. do dnia 26 lutego 2016r., oprócz jednego kontaktu

e-mailowego, nie miała okazji do osobistego spotkania i bliższej współpracy z powodem, nie zorganizowała w tym okresie żadnej narady i spotkania, które do momentu powołania K. S. na stanowisko Dyrektora, odbywały się cyklicznie, co miesiąc. Trudno zatem - w ocenie Sądu- przyjąć, iż nowy Dyrektor Oddziału (...) miał wyrobioną opinię na temat pracy powoda w pozwanej Agencji, a dodatkowo wyniki przeprowadzonego in casu postępowania dowodowego w sposób nie budzący żadnych wątpliwości wskazały, że K. M. była pracownikiem solidnym, kompetentnym i zaangażowanym, co czyni chybionym zarzut strony pozwanej o braku należytej staranności powoda w realizacji zadań Biura Powiatowego w I. oraz szybkości i sprawności jego działania. Ponadto - zdaniem Sądu - sam sposób przeprowadzenia przez stronę pozwaną procedury odwołania w tym samym czasie większej ilości pracowników w skali całego kraju, stanowił niewątpliwie realizację szerszej polityki kadrowej, co oznacza, że do odwołania powoda doszło wyłącznie z przyczyn dotyczących pracodawcy, a zatem spełnione zostały przesłanki nabycia przez K. M. dochodzonej przez niego odprawy, o której mowa w art. 8 omawianej ustawy.

Biorąc pod uwagę, zakładowy staż pracy powoda, fakt, iż K. M. był zatrudniony w pozwanej Agencji ponad 8 lat, zatem przysługiwała mu odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, ustalona według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy (art. 8 ust. 1 pkt 3 oraz art. 8 ust. 3 ustawy o zwolnieniach grupowych).Wysokość odprawy pieniężnej nie może przekraczać kwoty 15-krotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu rozwiązania stosunku pracy (ust. 4).

Wobec powyższego- Sąd na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 3 w zw. art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników – orzekł jak punkcie 1 wyroku.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. i przyznając je –zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 1 czerwca 2018r. do dnia zapłaty przyjmując, że roszczenie o odprawę stało się wymagalne znacznie wcześniej, bo z momentem ustania zatrudnienia powoda.

Zgodnie z art. 477² § 1 k.p.c. zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika, o czym też orzekł w punkcie 4 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punktach 2-3 wyroku, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Skoro powód wygrał proces w całości, zatem strona pozwana zobowiązana jest zwrócić mu koszty procesu, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wynikające z § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.-Dz. U. z 2018r., poz. 265), co wynika z punktu 2 wyroku.\

W punkcie 3 wyroku Sąd rozstrzygnął o kosztach sądowych. Zgodnie z treścią art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. – Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.) kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy. Powód jako pracownik był z mocy prawa- na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych -zwolniony od kosztów sądowych. W sytuacji, gdy powództwo zostało w całości uwzględnione kosztami nieuiszczonej opłaty od pozwu w kwocie 888,00zł. Sąd obciążył pozwaną, uprzednio ustalając jej wysokość w oparciu o treść art. 13 w/wym. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

I., dnia 13.09.2018r.

SSR Alicja Lisiecka